

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Eneste Behandling af Forslag til Lov om Ferskvandsfiskeri.

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C. Sp. 1233; Udvalgets Erklæring i Tillæg B. Sp. 3053).

Udenfor Udvalgets Erklæring var der ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne Sag kan ikke behandles i Dag uden med Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg dette Samtykke som givet. (Ophold). Det er givet.

De stillede Ændringsforslag samt Lovforslaget i dets Helhed sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Rasmus Hansen): Da Lovforslaget om Ferskvandsfiskeri er vedtaget i Landstinget i en noget anden Affattelse end den, hvori det forlod Folketinget, følger deraf, at Forslaget igen maa til Behandling her. Som ærede Medlemmer ville se, har Folketingets Udvalg nu stillet nogle Ændringsforslag til Forslagets eneste Behandling, og disse Ændringsforslag skal jeg tillade mig at anbefale samt ganske kort motivere.

En af de vigtigste Bestemmelser, som Folketingets Udvalg foreslog, og som Folketinget vedtog, gik ud paa, at de Grundejere, der ikke selv havde Fiskeriretten udenfor deres Grund, skulde kunne forlange Fiskerirettens Afløsning. Landstinget har imidlertid forandret denne Bestemmelse saaledes, at Grundejerne kun skulde kunne forlange Fiskeriretten afløst, naar samtlige tilstødende Lodsejere vare enige derom. Denne af Landstinget vedtagne Bestemmelse kan Folketingets Udvalg ikke tiltræde og altsaa heller ikke anbefale. Vi ere nemlig paa det rene med, at hvis Forslaget blev til Lov i denne Affattelse, vilde Bestemmelsen angaaende Afløsning af Fiskeriretten være betydningsløs, thi den enkelte Grundejer kunde da forhindre Afløsning af Fiskeriretten. En Godsejer, der var Grundejer ved Søen og havde forbeholdt sig Fiskeriretten, kunde da forhindre, at Fiskeriretten i det paaagældende Vand blev afløst. Derfor kan Folketingets Udvalg ikke anbefale Landstingets Affattelse paa dette Punkt, men betragter den som umulig.

For imidlertid at gøre et imødekomende Skridt, har Folketingets Udvalg foreslaaet, at „hvor Ejerne af de til et Fiskevand stødende Grunde ikke eje Retten til Fiskeri i dette, ere de berettigede til at forlange Fiskeriretten afløst hver ud for sin Grund, saafremt de udgøre Flertallet af de paaagældende Grundejere og repræsentere mindst Halvdelen af den samlede Længde af Søbredden af Fiskevandet.“ Det er det Forslag, vi stille her som første Stykke under Ændringsforslag Nr. 1. Dette er en Indrømmelse, og jeg tror, det er en Forbedring af Forslaget, idet det ikke kan være rigtigt, at en enkelt Mand skal kunne hindre, at Fiskeriretten bliver afløst.

Dernæst have vi i andet Stykke af Ændringsforslaget under Nr. 1 anset det for rigtigt at udtale mere tydeligt, hvad det er for Vand, der undertages fra Afløsningen, idet vi foreslaa følgende: „Undtagne fra Afløsningen ere Fiskerettigheder i de Fiskevande, som ere særlig Ejendomsret undergivne, samt Fiskerettigheder, der grunde sig paa Lov eller Privilegier.“

Ændringsforslag Nr. 2 er stillet til Lovforslagets § 2 og angaar Anbringelse af Engvandingsgittere. Saaledes som Lovforslaget foreligger, kunne Engvandingsgittere kun anbringes, naar et Flertal af de fiskeriberettigede udfor vedkommende Engvandingsanlæg forlanger det, og dette Forlangende skal saa godkendes af de i § 3 nævnte Myndigheder. Udvalget er klar over, at Anbringelsen af Engvandingsgittere har stor Betydning, navnlig for at undgaa Ødelæggelse af Fiskeyngelen. Udvalget finder det derfor rigtigt at foreslaa, at hvor der er oprettet Regulativ for det paaagældende Vand, kan Flertallet af de fiskeriberettigede i det Vand, der omfattes af Regulativet, forlange Engvandingsgittere anbragte, vel at mærke, naar dette Flertal er Lodsejere til Vandet, og naar Forlangendet bliver godkendt af de i § 3 nævnte Myndigheder. Da Udvalget tillægger Engvandingsgittere en ikke ringe Betydning, er det ogsaa Forudsætningen, at den højtærede Minister vil være human med Hensyn til at yde Bidrag af Statskassen til Hjælp til de Omkostninger, som Anbringelsen af Gittere vil medføre, og det antager jeg, den højtærede Minister vil være.

Ændringsforslag Nr. 3 er stillet til § 8. I Folketinget var det vedtaget, at faststaaende Lys skulde være tilladte ved Fangst af Aal. Denne Bestemmelse har Landstinget imidlertid stemt ud, og jeg tror paa